

Til lovforslag nr. L 8

Folketinget 2017-18

Tillægsbetænkning afgivet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 11. januar 2018

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om forsikringsformidling

[af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)]

1. Ændringsforslag

Erhvervsministeren har stillet 9 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 4. oktober 2017 og var til 1. behandling den 12. oktober 2017. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Udvalget afgav betænkning den 12. december 2017. Lovforslaget var til 2. behandling den 15. december 2017, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.

Møder

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet lovforslaget i 1 møde.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, modtaget en skriftlig henvendelse fra Forsikring & Pension, som erhvervsministeren har kommenteret over for udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, stillet 6 spørgsmål til erhvervsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Nogle af udvalgets spørgsmål til erhvervsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til tillægsbetænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

For Socialdemokratiets medlemmer af udvalget er det vigtigt at styrke forbrugersikkerheden og øge gennemskueligheden for forbrugeren. Undervejs i behandlingen af lovforslaget er der blevet fremført bekymringer, hvad angår den

dobbeltrolle, forsikringsformildere og -mæglere kan have, særlig i forhold til arbejdsmarkedspensioner, hvor formidleren på den ene side varetager udbudsprocessen i forbindelse med indgåelse af en firmapensionsordning og på den anden side selv kan komme til at stå for rådgivning og servicering af pensionsordningens medlemmer, og dette kan indgå som en del af prisen. Bekymringen adresserer derfor de konsekvenser, denne dobbeltrolle kan have for forbrugerne og prisgennemskueligheden, i særdeleshed idet forsikringsformidleren både skal varetage kundens, dvs. virksomhedens, interesse, men at der samtidig kan være et økonomisk incitament for forsikringsformidlere i udfaldet af et udbud.

Omstændighederne omkring arbejdsmarkedspensioner er særlige, idet kunden er virksomheden, men selve pensionsordningen vedrører de ansatte. Bekymringen går derfor på, hvorvidt forsikringsformidlerens dobbeltrolle kan afstedkomme, at de ansatte i en virksomhed med arbejdsmarkedspension vil få en fordyret pension eller vil have svært ved at gennemskue prissætningen.

Socialdemokratiet har derfor stillet en række spørgsmål for at få uddybet og belyst dette forhold – spørgsmål og ministersvar er optrykt som bilag 2 til tillægsbetænkningen. På baggrund af ministerens besvarelser er Socialdemokratiet blevet betrygget i, at hensynet til kunden har forrang for forsikringsformidlerens eventuelle særlige interesser i, hvilket valg kunden træffer, at en forsikringsmægler eller uafhængig forsikringsformidler er underlagt et provisionsforbud, at alle forsikringsformidlere er underlagt lovforslagets § 12, hvorefter de er forpligtede til at drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for virksomhedsområdet, og at det skal fremgå, hvis der betales et honorar til en forsikringsmægler. Socialdemokratiet vil dog nøje følge lovens implementering og konsekvenserne heraf.

På den baggrund, og i respekt for, at flere af forholdene kan/skal håndteres mellem arbejdsmarkedsparterne, tilslutter Socialdemokratiet sig lovforslaget, men opfordrer til, at der

udarbejdes en analyse af markedet for forsikringsformidlere og -mæglere, således at der skabes et overblik over omkostningsniveauet forbundet med brugen af forsikringsformidlere og -mæglere, og så der bliver klarhed over, med hvilken detaljeringsgrad informationer om omkostningerne forbundet hermed tilgår forsikringstagerne.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Inuit Ataqtigiit, Tjóðveldi og Javnaðarflokkurinn var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *erhvervsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

Til § 44

1) I *stk. 1, 1. pkt.*, udgår », jf. dog *stk. 2 og 3*«.

[Justering af lovforslaget, som følge af at lov nr. 1547 af 19. december 2017 er trådt i kraft før vedtagelsen af nærværende lovforslag]

2) *Stk. 2 og 3* udgår.

[Justering af lovforslaget, som følge af at lov nr. 1547 af 19. december 2017 er trådt i kraft før vedtagelsen af nærværende lovforslag]

Til § 45

3) Indledningen affattes således:

»I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 82 i lov nr. 651 af 8. juni 2017, § 157 i lov nr. 652 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017 og § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017 og senest ved § 34 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:«

[Lovteknisk justering som følge af lov nr. 1547 af 19. december 2017]

4) *Nr. 1, 6, 7 og 9* udgår.

[Justering af lovforslaget, som følge af at lov nr. 1547 af 19. december 2017 er trådt i kraft før vedtagelsen af nærværende lovforslag]

5) *Nr. 2* affattes således:

»2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side

11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse

af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 326, side 113, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at op tjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger, (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunk-

tioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR), EU-Tiden-

de 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.««

[Lovteknisk justering, som tager højde for § 1, nr. 2, i lov nr. 1547 af 19. december 2017]

6) I den under nr. 10 foreslåede affattelse af § 361 udgår stk. 1, nr. 6.

Nr. 7-9 bliver herefter nr. 6-8.

[Bestemmelsen foreslås i stedet indsat i § 362, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. ændringsforslag nr. 7]

7) Nr. 12 affattes således:

»**12.** I § 362 indsættes som stk. 4-7:

»Stk. 4. Genforsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt et beløb på 33.500 kr. til Finanstilsynet.

Stk. 5. Forsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, jf. dog stk. 6 og 7. Der betales altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 6. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, der betaler afgift efter §§ 363 eller 363 a, skal ikke betale afgift efter stk. 5.

Stk. 7. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, som er det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, skal ikke betale afgift efter stk. 5.««

[Der er indsat et nyt stk. 4 som følge af ændringsforslag nr. 6. Desuden er der ændret i det, som bliver stk. 7, som følge af Forsikring & Pensions henvendelse til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget af 19. december 2017, jf. udvalgs spørgsmål nr. 17]

Til § 46

8) Paragraffen udgår.

[Justering af lovforslaget, som følge af at lov nr. 1547 af 19. december 2017 er trådt i kraft før vedtagelsen af nærværende lovforslag]

Til § 47

9) Stk. 2 udgår.

[Justering af lovforslaget, som følge af at lov nr. 1547 af 19. december 2017 er trådt i kraft før vedtagelsen af nærværende lovforslag]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1 og 2

Ved afgivelse af betænkning over forslag til lov om forsikringsformidling den 12. december 2017 var det forventningen, at lovforslaget ville blive vedtaget før årsskiftet. Ud fra den forventning blev der udarbejdet en række ændringsforslag som følge af vedtagelsen af lov nr. 1547 af 19. december 2017. Ved andenbehandlingen den 15. december 2017 blev ændringsforslagene vedtaget.

I og med at lovforslaget ved andenbehandlingen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, og tredjebehandlingen som følge heraf blev udsat til efter ikrafttrædelsen af lov nr. 1547 af 19. december 2017, foretages nu endnu engang en række ændringer af lovforslaget, henset til at disse ikke længere er relevante ud fra det tidsmæssige perspektiv. Bl.a. vil der ikke længere blive indsat ændringer i lovforslaget, som skal træde i kraft i begyndelsen af januar 2018, hvorfor ikrafttrædelsesbestemmelsen foreslås ændret.

Til nr. 3

I indledningen til ændringen af lov om finansiel virksomhed stod samme ændringslov to gange. Det foreslås ændret, samtidig med at seneste ændringslov indsættes.

Til nr. 4

Ved afgivelse af betænkning over forslag til lov om forsikringsformidling den 12. december 2017 var det forventningen, at lovforslaget ville blive vedtaget før årsskiftet. Ud fra den forventning blev der udarbejdet en række ændringsforslag som følge af vedtagelsen af lov nr. 1547 af 19. december 2017. Ved andenbehandlingen den 15. december 2017 blev ændringsforslagene vedtaget.

I og med, at lovforslaget ved andenbehandlingen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, og tredjebehandlingen som følge heraf blev udsat til efter ikrafttrædelsen af lov nr. 1547 af 19. december 2017, foreslås det at lade de fire ændringer udgå, som var en gengivelse af ændringer i lov nr. 1457 af 19. december 2017, som alene var foretaget af rent lovtekniske årsager.

Til nr. 5

Den foreslåede nyaffattelse af fodnoten til lovens titel er af rent lovteknisk karakter, således at denne tager højde for § 1, nr. 2, i lov nr. 1547 af 19. december 2017.

Til nr. 6

Det foreslås at lade § 361, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed udgå for i stedet at indsatte denne som § 362, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Ændringen skyldes, at genforsikringsformidlere ikke er omfattet af lov om finansiel virksomhed, som er forudsætningen for opremsningen af virksomheder i § 361, stk. 1.

Til nr. 7

I den allerede foreslåede ændring af § 362 i lov om finansiel virksomhed foreslås indsat endnu et stykke, som stk. 4, hvilket medfører, at de foreslåede stk. 4-6 i stedet foreslås indsat som stk. 5-7. Derfor foreslås ændringen nyaffattet.

§ 361 i lov om finansiel virksomhed er netop nyaffattet med en ændret opsætning, jf. § 1, nr. 71, i lov nr. 1547 af 19. december 2017. I bestemmelsen fremgår af stk. 1, nr. 6, at genforsikringsmæglerselskaber omfattet af lov om finansiel virksomhed årligt betaler 33.500 kr. i grundbeløb til Finanstilsynet. Denne type virksomheder er imidlertid ikke omfattet af lov om finansiel virksomhed, hvorfor det ikke findes hensigtsmæssigt, at de er nævnt i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. I stedet foreslås bestemmelsen indsat i § 362, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til nyaffattelsen af § 361 i lov om finansiel virksomhed, Folketingstidende 2017-18, sektion A, L 10 som fremsat, side 98, at det nye § 361, stk. 1, nr. 6, er en videreførelse af § 361, stk. 1, nr. 11. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1383 af 20. december 2004 (lovforslag nr. L 64 af 27. oktober 2004) og siden ændret ved lov nr. 116 af 27. februar 2006 (lovforslag nr. L 46 af 2. november 2005).

Den årlige faste afgift på 33.500 kr. er angivet i 2016-niveau.

Desuden foreslås genforsikringsmæglerselskaber ændret til genforsikringsformidlere.

Endelig foreslås en ændring i det foreslåede stk. 7 i forhold til lovforslagets optryk efter andenbehandlingen, således at der kommer til at stå forsikringsadministrationsfællesskab i stedet for forsikringsadministrationsselskab. Ændringen er alene af sproglig karakter, idet det hele tiden har væ-

ret meningen, at der skulle stå forsikringsadministrationsfællesskab.

Til nr. 8

Ved afgivelse af betænkning over forslag til lov om forsikringsformidling den 12. december 2017 var det forventningen, at lovforslaget ville blive vedtaget før årsskiftet. Ud fra den forventning blev der udarbejdet en række ændringsforslag som følge af vedtagelsen af lov nr. 1547 af 19. december 2017. Ved andenbehandlingen den 15. december 2017 blev ændringsforslagene vedtaget.

I og med, at lovforslaget ved andenbehandlingen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, og tredjebehandlingen som følge heraf blev udsat til efter ikrafttrædelsen af lov nr. 1547 af 19. december 2017, er det ikke længere lovteknisk muligt i ændringsloven at ophæve bestemmelser i loven, som er trådt i kraft. Det foreslås derfor at lade lovforslagets § 46 udgå, som af lovtekniske årsager foreslog at ophæve en række ændringer i lov nr. 1547 af 19. december 2017.

Til nr. 9

Der henvises til bemærkninger til ændringsforslag nr. 4, hvor fire ændringer foreslås at udgå. Det er disse ændringer, som ellers var foreslået at kunne sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Da ændringerne foreslås at udgå, foreslås territorialbestemmelsen for den del også at udgå.

Hans Kristian Skibby (DF) Mette Hjermand Dencker (DF) Jan Rytkjær Callesen (DF) Per Nørhøve (DF) Tilde Bork (DF)

Dorthe Ullemose (DF) Torsten Schack Pedersen (V) Preben Bang Henriksen (V) Eva Kjer Hansen (V)

Hans Christian Schmidt (V) Erling Bonnesen (V) Jane Heitmann (V) Villum Christensen (LA) Joachim B. Olsen (LA) nfmd.

Anders Johansson (KF) Erik Christensen (S) Karin Gaardsted (S) Peter Hummelgaard Thomsen (S) Kaare Dybvad (S)

Morten Bødskov (S) fmd. Rasmus Horn Langhoff (S) Thomas Jensen (S) Henrik Sass Larsen (S) Pelle Dragsted (EL)

Henning Hyllested (EL) René Gade (ALT) Ida Auken (RV) Lisbeth Bech Poulsen (SF) Karsten Hønge (SF)

Inuit Ataqatigiit, Tjóðveldi og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	46	Socialistisk Folkeparti (SF)	7
Dansk Folkeparti (DF)	37	Det Konservative Folkeparti (KF)	6
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	34	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Enhedslisten (EL)	14	Tjóðveldi (T)	1
Liberal Alliance (LA)	13	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Alternativet (ALT)	10	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Radikale Venstre (RV)	8		

Oversigt over bilag vedrørende L 8 omdelt efter afgivelse af betænkning

Bilagsnr.	Titel
11	Betænkning afgivet 12/12-17
12	Ny tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget, efter at lovforslaget er henvist til fornyet udvalgsbehandling
13	1. udkast til tillægsbetænkning
14	Fastsat tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget, efter at lovforslaget er henvist til fornyet udvalgsbehandling
15	Henvendelse af 20/12-17 fra Forsikring & Pension
16	Ændringsforslag, fra erhvervsministeren
17	2. udkast til tillægsbetænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 8 omdelt efter afgivelse af betænkning

Spm.nr.	Titel
17	Spm. om kommentar til henvendelsen af 20/12-17 fra Forsikring & Pension, til erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
18	Spm., om ministeren vil redegøre for, om en uafhængig forsikringsformidler, der både varetager udbudsprocessen i forbindelse med indgåelse af en firmapensionsordning og samtidig selv tilbyder varetagelse af den efterfølgende servicering af pensionsordningens medlemmer, er økonomisk uafhængig, til erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
19	Spm., om ministeren vil redegøre for, hvordan lovforslaget sikrer, at arbejdsmarkedspensionselskaber, hvis service- og rådgivningsdel ikke lader sig skille fra deres pensions- og forsikringsopgaver, ikke afskæres fra at byde ind i en udbudsproces varetaget af forsikringsmæglere, til erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
20	Spm., om ministeren vil oplyse det gennemsnitlige honorar til forsikringsmæglere for deres service og rådgivning i tilknytning til pensionsordninger, til erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
21	Spm. om, hvilke oplysninger den enkelte pensionskunde i et pensionselskab typisk får om de omkostninger, som vedkommende betaler for sin pensionsordning, til erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
22	Spm., om lovforslaget sikrer, at de enkelte pensionskunder i et pensionselskab med tilknyttet mæglerbetjening oplyses om de samlede omkostninger, hvis de var direkte serviceret og rådgivet af pensionselskabet, til erhvervsministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål til erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål og svar er optrykt efter ønske fra udvalget:

Spørgsmål 5:

Hvordan sikrer den nye lov, at det ikke kun er kommercielle pensionselskaber, som deltager i, og vinder udbudsrunder om pensionsordninger til ansatte på en virksomhed.

Svar:

Formålet med lovforslaget er, at sikre en høj forbrugerbeskyttelse, og det medfører blandt andet, at flere aktører på markedet skal have tilladelse og herefter vil være underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Der vil endvidere blive stillet større krav til aktørernes adfærd i form af god skik regler, aflønningsregler og kompetencekrav.

Lovforslaget indeholder ikke regler om, hvordan andre end kommercielle pensionselskaber, f.eks. medlemsejede arbejdsmarkedspensionskasser, deltager i og vinder udbudsrunder om pensionsordninger til ansatte på en virksomhed.

Det vil således også med den nye lovgivning være op til den enkelte virksomhed, at vurdere, om den ønsker, at andre end kommercielle pensionselskaber skal deltage i en udbudsrunde, og der gives ikke med loven nogen særstatus til nogen pensionselskaber frem for andre. Dermed får virksomheden mulighed for at sikre sig et udbud, der bedst muligt passer til virksomhedens behov.

Jeg gør opmærksom på, at lovforslaget ikke regulerer forholdet mellem virksomheder og medarbejdere, herunder heller ikke i forhold til de pensionstilbud, en virksomhed måtte vælge at tilbyde sine medarbejdere som led i et ansættelsesforhold.

I Danmark er der en tradition for, at forholdene mellem arbejdsgiver og arbejdstager som udgangspunkt ikke reguleres ved lov, men i stedet aftales mellem parterne. I de tilfælde, hvor en virksomhed tilbyder de ansatte visse goder, f.eks. en pensionsopsparring, vil det traditionelt i Danmark være op til parterne – dvs. arbejdstager og arbejdsgiver – at forhandle en sådan ordning. I den forbindelse vil medarbejderne kunne vurdere, om tilbuddet om en pensionsordning er attraktivt, eller om det bør justeres.

Spørgsmål 6:

Hvordan sikrer den nye lov, at mæglere ikke reelt kan holde de bedste og billigste arbejdsmarkedspensionselskaber fra at vinde udbudsrunder ved at stille særlige tekniske krav.

Svar:

Forsikringsformidlere er underlagt kravet i lovforslagets § 12, hvorefter de er forpligtede til at drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningskik og god praksis for virksomhedsområdet.

De særlige regler for uafhængige forsikringsformidler i lovforslagets § 16 medfører desuden, at forsikringsformidleren alene skal handle i den enkelte kundes interesse og ikke lade sig påvirke af egne eller tredjemands interesser. Derudover vil der i den kommende god skik-bekendtgørelse være regler om, at alle forsikringsformidlere skal sikre sig, at de produkter, der tilbydes, er i overensstemmelse med kundens krav og behov. Det vil i den forbindelse ikke være i overensstemmelse med reglerne i hverken lovforslaget eller den kommende bekendtgørelse, hvis en uafhængig forsikringsformidler søger reelt at holde de bedste og billigste tilbud ude af en udbudsrunde, selv om de reelt matcher kundens behov, ved at stille særlige tekniske krav.

Hvis en virksomhed henvender sig til en uafhængig forsikringsformidler, skal virksomheden i fællesskab med forsikringsformidleren fastlægge rammerne for udbuddet. Hvis der ydes rådgivning, skal forsik-

ringsformidleren give en individuel anbefaling, der forklarer, hvorfor et bestemt produkt bedst opfylder virksomhedens krav og behov. Da det er virksomheden, der er kunden, vil udbuddet afhænge af virksomhedens krav og behov. Den uafhængige forsikringsformidler er forpligtet til at fastlægge kundens krav og behov og udarbejde udbuddet i overensstemmelse hermed. Det vil således være virksomhedens krav og behov, der er afgørende for kravene i udbudsmaterialet.

Hvis der opstår mistanke om, at en uafhængig forsikringsformidler ikke overholder reglerne i lovforslagets § 16 eller i den kommende bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører, kan der rettes henvendelse til Finanstilsynet. Såfremt tilsynet finder, at en uafhængig forsikringsformidler ikke overholder reglerne, kan Finanstilsynet give påtaler og påbud, ligesom flere af bestemmelserne er straffebelagt med bødestraf.

Spørgsmål 7:

Hvordan sikrer den nye lovgivning, at der ikke indgås aftaler mellem mæglere og virksomheder, der betyder krydssubsidiering af priser mellem forskellige udbud, som mægleren varetager for virksomheden.

Svar:

Hvis en virksomhed henvender sig til en forsikringsformidler, er det virksomheden, der er kunde hos forsikringsformidleren. Forsikringsformidleren skal derfor varetage virksomhedens interesser. Såfremt det er i virksomhedens interesse at tage imod et samlet tilbud, der indeholder en rabat som følge af, at man køber mere end ét produkt i samme forsikringsselskab, skal forsikringsformidleren således tage hensyn til dette.

Hvis en virksomhed f.eks. køber både et pensionsprodukt til sine medarbejdere og en forsikring af indboet i sine kontorlokaler, kan virksomheden vælge at lægge vægt på den samlede pris for de to produkter, når virksomheden drøfter et udbud med sin forsikringsformidler. I det tilfælde skal formidleren tage hensyn til kundens behov og lægge vægt på den samlede pris.

I hvilket omfang medarbejderne i virksomheden i det ovenstående eksempel er tilfredse med pensionsordningen er et spørgsmål, der skal afklares mellem virksomheden og dens medarbejdere. Hverken forsikringsdistributionsdirektivet eller forslaget til lov om forsikringsformidling regulerer forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstagere.

I Danmark er der en tradition for, at forholdene mellem arbejdsgiver og arbejdstager som udgangspunkt ikke reguleres ved lov, men aftales mellem parterne. Der ændres ikke ved dette princip med lovforslaget.

I de tilfælde, hvor en virksomhed tilbyder de ansatte visse goder, fx en pensionsopsparing, vil det traditionelt i Danmark være op til parterne at forhandle en sådan ordning. I den forbindelse vil medarbejderne kunne vurdere om tilbuddet om en pensionsordning er attraktivt eller om det bør justeres.

Spørgsmål 8:

Hvordan kan mæglere reelt agere uvildigt i lovens forstand, når de på en og samme tid, både skal tjene en virksomhedskunde, som hyrer dem til et udbud, som er i virksomhedens interesse jf. 1), 2) og 3), og varetage interesserne for de pensionskunder, som udgøres af de ansatte på en virksomhed.

Svar:

Når en uafhængig forsikringsformidler betjener en virksomhed, er det virksomheden, som formidleren skal betjene uvildigt.

Lovforslagets § 16 fastsætter de krav, der stilles til de forsikringsformidlere, der ønsker at betegne sig som uafhængige. Lovforslagets § 16 har til hensigt at sikre, at formidleren er uvildig i sin relation til kunden – i dette tilfælde virksomheden. Formidleren skal i den henseende agere fuldstændigt uafhængigt og ikke have interesse i, hvilket pensionselskab, der vinder udbuddet.

Hverken forsikringsdistributionsdirektivet eller forslaget til lov om forsikringsformidling regulerer forholdet mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager. Der er i Danmark praksis for, at dette forhold ikke reguleres ved lov, men via forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Lovforslaget ændrer ikke ved dette forhold.

Spørgsmål 9:

Kan mæglere med den nye lovgivning på samme tid kunne varetage både udbud af ansattes pensionsordning på vegne af en virksomhed samt efterfølgende betjene de samme ansattes pensionsordning med service og rådgivning i stedet for pensionselskabet.

Svar:

Lovforslaget ændrer ikke på den gældende retsstilling på dette område.

Uafhængige forsikringsformidlere kan derfor fortsat varetage udbud af en virksomheds pensionstilbud til virksomhedens ansatte og efterfølgende betjene de samme ansatte med service og rådgivning om deres pensionsordning, hvis en sådan service er inkluderet i det samlede tilbud virksomheden har købt til sine ansatte.

Spørgsmål 18:

Ministeren bedes redegøre for, om en uafhængig forsikringsformidler, der både varetager udbudsprocessen i forbindelse med indgåelse af en firmapensionsordning og samtidig selv tilbyder varetagelse af den efterfølgende servicering af pensionsordningens medlemmer, er økonomisk uafhængig. Herunder om det vurderes, at forsikringsformidleren kan have en økonomisk interesse i, at virksomheden vælger de bud, hvor forsikringsformidleren varetager den løbende servicering, og om dette i så fald er i overensstemmelse med lovens overordnede formål?

Svar:

Vurderingen af, om en forsikringsmægler eller en uafhængig forsikringsformidler er uafhængig i lovforslagets forstand, skal foretages i forhold til de pensionselskaber eller pensionskasser, der er kundens (dvs. virksomhedens) modpart.

En forsikringsformidler, der betegner sig som uafhængig eller som forsikringsmægler, skal handle som kundens uvildige rådgiver. Det indebærer, at det er kundens interesser og forhold, som er afgørende for de ydelser, som formidleren foreslår i forbindelse med et udbud. Dette hensyn har forrang for forsikringsformidlerens eventuelle særlige interesser i, hvilket valg kunden træffer.

En forsikringsmægler eller uafhængig forsikringsformidler er endvidere underlagt et provisionsforbud. Det betyder, at det er forbudt for formidleren at modtage provisioner eller anden betaling fra forsikringselskaber. Det er i overensstemmelse med lovforslaget, at en uafhængig forsikringsformidler yder løbende rådgivning af pensionstagere i en firmapensionsordning, hvor mægleren har forestået udbuddet for virksomheden. Det er dog et krav, at det er aftalt med kunden, og at det honorar, som forsikringsformidleren får for denne service, er aftalt på forhånd.

Det er kundens interesser og forhold, som er afgørende for formidlingens indhold. Det vil derfor ikke være i overensstemmelse med lovforslaget, hvis en uafhængig forsikringsformidler foreslår en indgåelse af en firmapensionsaftale, som den tilbyder at servicere, hvis det er et udslag af formidlerens egne interesser, og ikke af kundens.

En forsikringsmægler eller uafhængig forsikringsformidler må således fx ikke designe et udbud for en kunde, så det indeholder løbende servicering af en pensionsordnings medlemmer, hvis ikke det er i kundens interesse og fx er efterspurgt af kunden. Hvis kunden, f.eks. en virksomhed, ønsker at tilbyde sine ansatte en sådan rådgivning, er det omvendt i overensstemmelse med lovforslaget, at virksomheden ind-

går aftale med sin forsikringsmægler eller uafhængige forsikringsformidler om at varetage denne rådgivning, såfremt virksomheden finder det hensigtsmæssigt.

Spørgsmål 19:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan lovforslaget sikrer, at arbejdsmarkedspensionsselskaber, hvis service- og rådgivningsdel ikke lader sig skille fra deres pensions- og forsikringsopgaver, ikke afskæres fra at byde ind i en udbudsproces varetaget af forsikringsmæglere? Herunder om ministeren mener, at det i den forbindelse kan have betydning, at de forsikringsmæglere, der tilrettelægger udbuddet, har en interesse i at varetage den efterfølgende service- og rådgivning i tilknytning til pensionsordningen?

Svar:

Lovforslaget indeholder ikke regler om, hvilke pensionsselskaber eller pensionskasser, der kan deltage i udbudsrunder, når en virksomhed ønsker at inkludere pensionsordninger i lønpakken til de ansatte på virksomheden.

Udgangspunktet er således, at private virksomheder generelt kan vælge de leverandører, de foretrækker. Det gælder også, hvis de ønsker at købe pensionsprodukter til deres ansatte. Vælger en virksomhed at anvende en forsikringsformidler ved valg af pensionsprodukt, er der imidlertid regler for, hvordan formidleren skal agere i forhold til virksomheden.

Alle forsikringsformidlere er underlagt lovforslagets § 12, hvorefter de er forpligtede til at drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for virksomhedsområdet. En forsikringsformidler, der betegner sig som »uafhængig« eller som »forsikringsmægler«, er endvidere underlagt reglerne i lovforslagets § 16, hvorefter formidleren skal handle som kundens uvildige rådgiver. Det indebærer, at det er kundens interesser og forhold, som er afgørende for formidlingens indhold. Dette hensyn har forrang for forsikringsformidlerens eventuelle særlige interesser i, hvilke valg kunden træffer.

Hvis en virksomhed henvender sig til en uafhængig forsikringsformidler med henblik på at få etableret en firmapensionsaftale, skal virksomheden i fællesskab med forsikringsformidleren fastlægge rammerne for udbuddet og aftale hvilke ydelser, forsikringsformidleren skal levere. Da det er virksomheden, der er kunden, vil udbuddet afhænge af virksomhedens krav og behov. Det vil sige, at det som i dag er op til kunden at bestemme, hvilke pensionsselskaber der skal deltage i udbuddet, og om forsikringsformidleren alene skal stå for udbuddet eller tillige efterfølgende skal yde rådgivning og servicere pensionstagerne.

Hvis en virksomhed ønsker at tilbyde sine ansatte service og rådgivning i forbindelse med en pensionsordning, vil det skulle afspejles i det udbud, forsikringsformidleren tilrettelægger. Har virksomheden ikke ønske om at tilbyde sine medarbejdere dette, skal det ligeledes afspejles i tilrettelæggelsen af udbuddet.

Det vil ikke være i overensstemmelse med lovforslaget, hvis en uafhængig forsikringsformidler foreslår indgåelse af en firmapensionsaftale, som denne skal servicere, hvis dette forslag ikke alene er baseret på virksomhedskundens interesser og ønsker.

Spørgsmål 20:

Ministeren bedes oplyse det gennemsnitlige honorar til forsikringsmæglere for deres service og rådgivning i tilknytning til pensionsordninger. Svaret bedes angivet i procent af præmierne til pensionsordningen i 2015. Ministeren bedes sammenligne disse med den årlige omkostningsprocent af præmierne (Jf. Finanstilsynet nøgletal) i Industriens Pension og PensionDanmark.

Svar:

Finanstilsynet er ikke i besiddelse af oplysninger om forsikringsmæglerens gennemsnitlige honorar for deres service og rådgivning i tilknytning til pensionsordninger. Forsikringsmæglerens honorar aftales med den virksomhed, som indgår aftale med mægleren om, at denne skal servicere virksomhedens pensionsordning, og mæglerens indtjening er som andre liberale erhverv ikke underlagt særlige regler.

Spørgsmål 21:

Ministeren bedes beskrive, hvilke oplysninger den enkelte pensionskunde i et pensionselskab typisk får om de omkostninger, som vedkommende betaler for sin pensionsordning – herunder omkostninger i forbindelse med en eventuel mæglerbetjening/servicering.

Svar:

De oplysninger, som den enkelte pensionskunde skal modtage, fremgår af bekendtgørelse om information om livsforsikringsaftaler.

Heraf fremgår blandt andet, at pensionskunden i forbindelse med indgåelse af en livsforsikringsaftale skal have oplysninger om præmien for ydelserne og betingelser for indbetaling heraf samt oplysninger om de omkostninger til administrationen af ordningen, der opkræves hos kunden. Hvis der betales et honorar til en forsikringsmægler, skal dette også fremgå af oversigten.

Spørgsmål 22:

Ministeren bedes redegøre for, om lovforslaget sikrer, at de enkelte pensionskunder i et pensionselskab med tilknyttet mæglerbetjening oplyses om, samlede omkostninger, hvis de var direkte serviceret og rådgivet af pensionselskabet?

Svar:

Jf. min besvarelse af spørgsmål 21 skal pensionskunder i forbindelse med indgåelse af en livsforsikringsaftale have oplysninger om præmien for ydelserne og betingelser for indbetaling heraf samt oplysninger om de omkostninger til administrationen af ordningen, der opkræves hos kunden. Hvis der betales et honorar til en forsikringsmægler, skal dette også fremgå af oversigten.

Lovforslaget indeholder ikke regler om, at pensionskunden skal oplyses om omkostninger ved eventuelle alternative produkter eller løsninger. Der stilles således ikke krav om, at pensionskunder i et pensionselskab med tilknyttet mæglerbetjening oplyses om samlede omkostninger, hvis de var direkte serviceret og rådgivet af pensionselskabet.

Som anført i min besvarelse af spørgsmål 19 er kundernes interesser generelt sikret ved, at en uafhængig forsikringsformidler skal handle i den enkelte kundes interesse og ikke må lade sig påvirke af egne eller tredjemand's interesser. Det vil således ikke være i overensstemmelse med lovforslaget, hvis en uafhængig forsikringsformidler foreslår indgåelse af en firmapensionsaftale, som formidleren tilbyder at servicere, hvis dette forslag er påvirket af formidlerens egne og ikke af kundens interesser.